

Του Δημήτρη Σταμούλη

Η κυβέρνηση Τσίπρα θα γίνει η μοναδική κυβέρνηση κατά τη διάρκεια των έξι χρόνων που ο ελληνικός λαός βρίσκεται στο «γύψο» των μνημονίων, που θα έχει υπογράψει... δύο μνημόνια μέσα σε ένα χρόνο! Ενώ βρίσκεται ήδη σε εξέλιξη το τρίτο μνημόνιο που υπέγραψε το περασμένο καλοκαίρι με το «κουαρτέτο» των δανειστών-ληστών, έχει καταθέσει ήδη και μάλιστα πριν το δημοψήφισμα του Ιουλίου, όπως αποδείχθηκε, αίτηση προς το ΔΝΤ για τη σύναψη νέου προγράμματος.

Η είδηση πέρασε στα «ψιλά», και κυρίως προβλήθηκε η κοινή απόφαση ελληνικής κυβέρνησης και ΔΝΤ να προχωρήσουν σε ακύρωση του «παλιού» προγράμματος με το ΔΝΤ, που είχε συναφθεί το 2012, στο όνομα υποτίθεται της «αποφυγής πληρωμής διοικητικών επιβαρύνσεων», καθώς από το 2014 η Ελλάδα δεν είχε εισπράξει ούτε ευρώ. Η ουσία είναι βέβαια ότι άμεσα έπρεπε να ανοίξει ο δρόμος για το νέο πρόγραμμα με το νέο όνομα Μνημόνιο Οικονομικής και Χρηματοπιστωτικής Πολιτικής (ΜΕFP), το οποίο θα πρέπει να ευθυγραμμιστεί με το κείμενο της ευρωπαϊκής πλευράς (ΜοU), όπως ακριβώς συνέβη με τις περιπτώσεις των δύο πρώτων μνημονίων όπου τα δύο κείμενα συνυπήρχαν.

Η «σκληρή διαπραγμάτευση» λοιπόν του Α.Τσίπρα το περασμένο καλοκαίρι άνοιξε το δρόμο όχι μόνο για την υπαγωγή της Ελλάδας σε καθεστώς τρίτου μνημονίου, αλλά σε νέα δεσμά υποταγής στο ΔΝΤ, από το οποίο υποτίθεται ότι θα μας «απελευθέρωνε». Με βάση την απόφαση της 12ης Ιουλίου 2015, «τα κράτη μέλη της ζώνης του ευρώ που ζητούν χρηματοπιστωτική συνδρομή από τον ΕΜΣ αναμένεται να απευθύνουν, εφόσον είναι δυνατόν, ανάλογο αίτημα και στο ΔΝΤ. Αυτό αποτελεί προϋπόθεση προκειμένου η Ευρωζώνη να συμφωνήσει σχετικά με νέο πρόγραμμα του ΕΜΣ. Επομένως, η Ελλάδα θα ζητήσει τη συνέχιση της στήριξης του ΔΝΤ (παρακολούθηση και χρηματοδότηση) από τον Μάρτιο του 2016». Άρα, η σημερινή κυβέρνηση, όταν υπέγραψε τη συμφωνία με τον ΕΜΣ, είχε πλήρη επίγνωση ότι δεσμεύεται για την και πέραν του Μαρτίου του 2016 παραμονή του ΔΝΤ στην Ελλάδα, και για αυτό ψήφισε και το σχετικό νόμο 4334. Όποιος λοιπόν ζητά «αρωγή» από τον ΕΣΜ, ταυτόχρονα καταλήγει στους... κυνόδοντες του ΔΝΤ, καταλήγοντας σε νέο δάνειο, πακέτο με πρόγραμμα άγριας λιτότητας, κι όλα αυτά υπό το περίφημο αγγλικό δίκαιο, για το οποίο οδύρονταν ο Τσίπρας ως αντιπολίτευση.

Κατά τα άλλα, τα δήθεν «πυρά» κυβερνητικών στελεχών κατά του ΔΝΤ και όσων διαρρέουν τα παπαγαλάκια του ή αρθρογραφεί και απαιτεί ο περιβόητος Τόμσεν, που είχε εκπονήσει τα δύο πρώτα άγρια μνημόνια για την Ελλάδα, είναι «τζάμπα μαγκιές» και δεν πείθουν κανέναν. Έφτασε η κυβέρνηση στο επίπεδο να... γκρινιάζει, διά στόματος Γ. Δραγασάκη στο φόρουμ των Δελφών, ότι «υπάρχουν όλες οι προϋποθέσεις για την ολοκλήρωση της αξιολόγησης» και να... παρατηρεί τους εκπροσώπους των δανειστών για την καθυστέρηση στην υλοποίηση του άγριου αντεργατικού προγράμματος της κυβέρνησης, αφού «έχουν δημιουργηθεί όλες οι προϋποθέσεις για να συνεχιστεί η αξιολόγηση»!

Για να πάρουμε όμως μια γεύση του τι περιμένει τον ελληνικό λαό από μια νέα συμφωνία με το ΔΝΤ, αρκεί να θυμίσουμε ορισμένα από όσα ξεστόμισε ο Τόμσεν προ ημερών με σχετικό άρθρο του. Απαίτησε τη λήψη μέτρων 9 δισ. ευρώ έως το 2019, με μειώσεις συντάξεων και «μεταρρύθμιση ασφαλιστικού». Κάλεσε την ελληνική κυβέρνηση να πάρει «δύσκολες πολιτικές αποφάσεις στους επόμενους μήνες», έτσι ώστε να

«νούμερα να βγαίνουν». Παρά το γεγονός ότι οι δύο προηγούμενοι μνημονιακοί αντιασφαλιστικοί νόμοι του 2010 και του 2012 φέρουν την υπογραφή του, κάνει λόγο για «ελληνικό ασφαλιστικό σύστημα που παραμένει σε οικονομικά- απλησίαστα και γενναιόδωρα (sic) επίπεδα».

ΔΝΤ και ΕΕ μπορεί να «τραβούν» διαρκώς το αυτί στην κυβέρνηση Τσίπρα, απαιτώντας το «κάτι παραπάνω», ωστόσο η τελευταία προχωρά ακάθεκτη σε όλο το πακέτο αντεργατικών μέτρων, σε ασφαλιστικό, φορολογικό, εργασιακό, ιδιωτικοποιήσεις και «κόκκινα» δάνεια. Εξ ου και οι «αναθεωρημένες» προτάσεις που έστειλε στους θεσμούς τόσο για τις αλλαγές στο ασφαλιστικό όσο και για την φορολογία εισοδήματος, προκειμένου να καλυφθεί η μνημονιακή υποχρέωση για μείωση της συνταξιοδοτικής δαπάνης κατά 1,8 δισ. ευρώ, ή 1% του ΑΕΠ, το 2016. Όσο κι αν προβαίνει σε διαψεύσεις διά στόματος Κατρούγκαλου ότι δεν πρόκειται να περικόψει συντάξεις, γεγονός είναι ότι οι δανειστές επιμένουν πως απαιτούνται νέες, μεγάλες περικοπές στις κύριες και τις επικουρικές συντάξεις, και επέκταση του μοντέλου των εισφορών και του υπολογισμού της εθνικής σύνταξης που έχει προταθεί στους αγρότες και στους υπόλοιπους επαγγελματίες.

Αναφορικά με τις εισφορές - όπου η κυβέρνηση πλέον έχει «καταπιεί» την αρχική της πρόταση για αύξηση 1,0% των εργοδοτικών εισφορών- φαίνεται πως στην κυβέρνηση καταλήγουν σε ένα μοντέλο με διαφορετικές κλίμακες, η οποίες θα οδηγούν σταδιακά στο 20% και θα αποδίδουν χαμηλότερη εθνική σύνταξη, ανάλογα με το ύψος των εισφορών.

Αντίστοιχα σχεδιάζεται η εθνική σύνταξη να δίνεται με «δυο ταχύτητες», ανάλογα με τα χρόνια ασφάλισης, με αύξηση του ανώτατου ορίου της εθνικής σύνταξης από τα 15 χρόνια, που προέβλεπε το αρχικό σχέδιο Κατρούγκαλου, στα 20 χρόνια ασφάλισης, ενώ σε όσους βγουν με 15 χρόνια θα δίνεται ένα ξεροκόμματο 290 ευρώ. Όλα αυτά βέβαια με βάση τα πιο πρόσφατα σενάρια, που ανεξάρτητα πώς θα διατυπωθούν τελικώς, αποδεικνύουν ότι η κυβέρνηση Τσίπρα από τα πολλά «Yes men», θα καταλήξει να παρουσιάσει ένα ακόμα πιο αποκρουστικό ασφαλιστικό νομοσχέδιο στη βουλή.

Όσον αφορά τα εργασιακά, επίκειται η πλήρης εφαρμογή του μέτρου των επιχειρησιακών συμβάσεων μέχρι τον Ιούνιο και για το σκοπό αυτό, το υπουργείο Εργασίας όπως όλα δείχνουν, δε θα επεκτείνει την ισχύ των συλλογικών συμβάσεων στις επιχειρήσεις όπου δεν υπάρχει επιχειρησιακή σύμβαση, ενώ η γνωμοδότηση του ΣΕΠΕ θα έχει συμβουλευτικό (δηλαδή, διακοσμητικό) χαρακτήρα. Να θυμίσουμε δε ότι ήδη έχει ψηφιστεί το lok άουτ.

Σε σχέση με τα κόκκινα δάνεια, ΔΝΤ και άλλοι «θεσμοί», απαιτούν την πλήρη απελευθέρωση της αγοράς και ουσιαστικά κατάργηση ακόμα και της όποιας προστασίας σε μερικούς δανειολήπτες προέβλεπε ο νόμος Κατσέλη, ανοίγοντας το δρόμο σε έναν Αρμαγεδδώνα για τη λαϊκή πρώτη κατοικία. Οι δανειστές θέλουν όλα τα δάνεια να μπορούν να πωληθούν σε funds, ενώ η κυβέρνηση μετατοπίζει τις... κόκκινες γραμμές της σε κάποια όρια εξαίρεσης. Στις ράγες του απόλυτου ξεπουλήματος έχει τεθεί και το νέο υπερταμείο αποκρατικοποιήσεων, το οποίο θα απορροφήσει ΤΑΙΠΕΔ, ΤΧΣ και ΕΤΑΔ, με αποτέλεσμα τον ακόμα μεγαλύτερο έλεγχο από μέρους των δανειστών της διαδικασίας ξεπουλήματος της δημόσιας περιουσίας που έχει απομείνει, με την κυβέρνηση να φέρεται διατεθειμένη ακόμα και ξένο γκαουλάιτερ να αποδεχτεί για τη θέση του προέδρου του ΔΣ!

Ο κόσμος της εργασίας, οι εργαζόμενοι, οι φτωχομεσαίοι αγρότες, οι μπλοκάκηδες αυτοαπασχολούμενοι, οι νέοι και οι άνεργοι ασφαλώς τίποτα θετικό δεν έχουν να αναμένουν από τις εξελίξεις των επόμενων ημερών. Η κυβέρνηση με τους ελιγμούς της στο ασφαλιστικό, ιδίως των αγροτών και των επιστημόνων, και με την αμέριστη αρωγή των ξεπουλημένων συνδικαλιστικών γραφειοκρατιών των ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ, αλλά και με τα πωσιμολογία των δυνάμεων του ΚΚΕ στα αγροτικά μπλόκα, προσπαθεί να κερδίσει χρόνο και να επιφέρει αποκλιμάκωση και των αγώνων, αλλά κυρίως της «ψυχολογίας» της σύγκρουσης που ενέπνεε τον κόσμο που όλο αυτό το διάστημα δίνει τον αγώνα του στους δρόμους, στις απεργίες, και στα μπλόκα. Σοβαρότατες είναι οι ευθύνες και στο εργατικό μέτωπο, των δυνάμεων του ΠΑΜΕ -αλλά και της ΛΑΕ,

όπως φάνηκε στην ΑΔΕΔΥ- που αντί να συμβάλουν σε ένα ανεξάρτητο κέντρο αγώνα με τις δυνάμεις τους και σε απεργιακή κλιμάκωση, αβαντάρουν το κλίμα εκτόνωσης, αρνούμενες να ψηφίσουν απεργιακή πρόταση στο πρώτο δεκαήμερο του Μαρτίου, και αρκούμενες απλώς σε 48ωρη απεργία «όταν και εφόσον» κατέβει το νομοσχέδιο.

Όμως ο κόσμος του αγώνα είναι εδώ! Η συνέλευση αγώνα της Αθήνας με δεκάδες σωματεία και συλλογικότητες, οι πρωτοβουλίες συντονισμών σωματείων σε Θεσσαλονίκη και άλλες περιοχές της χώρας αλλά και της Αττικής, μπορούν να λειτουργήσουν ως πυροκροτητής απρόσμενων εξελίξεων, και να θέσουν επί τάπητος άμεσα το ζήτημα της κλιμάκωσης για την αποτροπή του νομοθετικού εκτρώματος, και την πραγματοποίηση ενός πρώτου αποφασιστικού πλήγματος στην κυρίαρχη πολιτική της κυβέρνησης.

Δημοσιεύθηκε στο ΠΡΙΝ, 28.02.2016